

Alžběta Figediová

* 23. června 1935, Soběchleby u Teplíc

Alžběta Figediová se narodila do smíšené česko-německé rodiny. Maminka byla Němka, tatínek Čech. Měla o deset let staršího bratra, další dvě děti v rodině zemřely ještě v útlém věku. Rodina žila skromně, ale soudržně. Na dětství vzpomíná paní Alžběta přes všechnu těžkou dobu ráda. Hudba u nich doma hrála velkou roli a piano se stalo i jejím celoživotním přítelem.

Dětství výrazně poznamenala druhá světová válka. Tatínek byl člen komunistické strany a za války se zapojil do ilegální činnosti. Rodina tak opakovaně žila v ohrožení, když ho nacisté hledali. I přes zákaz hrával s ostatními muzikanty české písně. Pro malou Alžbětu to byl obraz odvahy, který ji provází dodnes. Silně na ni zapůsobily pohledy na transporty německých obyvatel, válečné zajatce i vězně procházející kolem jejich vesnice.

Protože maminka byla Němka, hrozil jí po válce odsun. Tatínek se jí však zastal a odmítl se s ní rozvést, i když na něj okolí vyvíjelo silný tlak. Bylo to gesto lásky a statečnosti, které paní Alžběta vnímá jako jeden z největších činů svého otce. Soužití českých a německých rodin nebylo jednoduché, přesto si po celý život uchovala přátelství se svou německou kamarádkou z dětství. Dopisovaly si dlouhá léta po odsunu.

Po škole nastoupila do vojenské jídelny v kasárnách v Bohosudově. Právě tam poznala svého budoucího manžela, slovenského důstojníka, který hrával fotbal. Na jejich první setkání vzpomíná jako na osudový okamžik. Vztah vydržel celý život a společně vychovali syna a dvojčata.

Zažila měnovou reformu roku 1953 i příchod sovětských tanků v srpnu 1968, na který si dodnes živě pamatuje. Kvůli neopatrně zopakované politické poznámce byla vyslýchána Státní bezpečností. Prověřována byla i celá její rodina, a to kvůli příbuzným žijícím v Německu.

Po celý život milovala hudbu, tanec a společnost lidí. Vzpomíná na taneční zábavy, kina i společné zpívání s manželem. Přestože prožila válku, odsun Němců, komunistický režim i okupaci, snažila se vždycky zachovat lidskost, úctu k druhým a soudržnost rodiny. Její příběh je svědectvím o složité historii českého pohraničí i o tom, jak důležité je neztratit lidskost ani v těch nejtěžších dobách.